

[Eva Møller]

te viserens gang rundt med uret, optog grundforskningen ikke nogen stor del af min samlede taletid, men det kan vi jo tælle op i linjer, når vi kommer til et senere tidspunkt.

Hvis vi skal tale om prioriteringer og nedskæringer generelt, må vi også kunne overveje at gøre det på disse områder. Det må vi også, hvis vi skal have råd til nye ting. Det Konservative Folkeparti er ikke fastlåst på nogen mulig måde, men jeg vil gerne understrege, at for os er det i hvert fald et meget stort problem i øjeblikket, at så mange unge afvises til uddannelsespladserne, og derfor er vi villige til i øjeblikket at prioritere det højt måske på bekostning af visse andre ting.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Skal man så ikke kalde tingene ved deres rette navn? Når man her fra Folketingets talerstol siger, at regeringspartierne prioriterer en styrkelse af grundforskningen meget højt – jeg tog citatet fra fru Eva Møllers ordførertale – mens man ude på grundforskningsinstitutionerne ser, at der køres en grønthøster ind over deres budgetter, skaber det da mismod og mistillid til dette hus og den regering, som taler om styrkelse af grundforskningen.

Hvis det er det, man mener, må man da vurdere kvalitativt, hvor man fra denne regering ønsker at styrke forskningen, og så sige det frem for at sige, at man vil styrke grundforskningen, og samtidig høste i budgetterne hvert år.

(Kort bemærkning).

Eva Møller (KF):

Indtil nu har vi jo ikke høstet i budgetterne hvert eneste år, vil jeg gerne understrege.

Jeg vil også sige, at for os er der ikke noget som helst forkert i det. Det ligger netop i bemærkningerne om, at politikerne skulle udstikke de overordnede rammer, at vi dermed, når vi taler om en styrkelse af grundforskningen, finder områder, hvor vi mener det er strengt nødvendigt at vi forsker, og andre områder, hvor vi siger, at dér har vi i øjeblikket ikke råd til at være med. Det er ikke et udtryk for, at den forskning, der er drevet på det pågældende område, ikke er af tilsvarende høj kvalitet som et andet.

Men det er et af de felter, hvor vi føler, at det er væsentligt, at vi har udstukket rammerne fra politikernes side og så siger: Lad os få noget rådgivning, noget modspil fra de kompetente organer!

Hanne Severinsen (V):

Jeg vil gerne takke ministeren for en spændende redegørelse, der giver en god anledning til, at vi kan beskæftige os med de videregående uddannelser og de mange anliggender, som hele denne redegørelse handler om. Det er jo noget, som angår en meget stor del af befolkningen.

Det er tankevækkende, at der i redegørelsen står, at i 1960 var det 6,8 pct. af en ungdomsårgang, som gik til videregående uddannelse, at tallet i 1980 var 27,1 pct., og at det altså i år ligger på 55,3 pct. Vi bliver bedre og bedre uddannet – det må vi i hvert fald håbe – men man kan selvfølgelig stille det spørgsmål, om vi bliver uddannet rigtigt.

Vi har jo stadig væk en stor strukturarbejdsløshed i Danmark, og det er derfor meget vigtigt, at vi tilpasser uddannelserne sådan, at der bliver flere, som kommer i den private sektor, og specielt flere, som kommer over i den sektor, som konkurrerer med udlandet. Vi står over for det indre marked, konkurrencen bliver hård, og vi står derfor over for nogle meget store udfordringer for fremtiden. Derfor er det også vigtigt, at vi gør os overvejelser om, hvilke kvalifikationer der er vigtige for fremtiden.

Hvert år søger flere og flere unge til de videregående uddannelser, og de kapacitetsudvidelser, som Folketinget foretager, modsvares hvert år af et stigende pres. Det er tankevækkende, at en tredjedel af ansøgerne i forvejen har enten en uddannelsesplads eller en uddannelse, for det betyder måske, at der er en del, som ikke vælger rigtigt. Vi skal se lidt nærmere på, hvordan vi måske kan få ændret det mønster, for det er faktisk ærgerligt, at så mange uddannelsespladser går til spilde.

Det er også tankevækkende, at der er flest afviste blandt dem, der søger korte eller mellem lange uddannelser, og det gælder specielt de unge. De unge er nemlig særdeles realistiske i deres erhvervsvalg. Derfor er der også behov for, at vi udvider disse uddannelser, samtidig med at vi sikrer deres fleksibilitet.